

(42) PAUL VERLAINE (1844 – 1869) - 2
La lune blanche...

La lune blanche
Luit dans les bois;
De chaque branche
Part une voix
Sous la ramée...

O bien-aimée

L'étang reflète,
Profond miroir,
La silhouette
Du saule noir
Où le vent pleure...

Rêvons, c'est l'heure.

Un vaste et tendre
Apaisement
Semble descendre
Du firmament
Que l'astre irise..

C'est l'heure exquise.

- (Labonne chanson)

* * *

(42) வெர்லேன் (1844 - 1896) - 2
வெள்ளை நிலா

வெள்ளை நிலா
காட்டில் காய்கிறது
ஒவ்வொரு அடர்ந்த கிளையினின்றும்
ஒரு குரல் எழுகிறது

ஓ என் அன்பே

குளம் ஓர்
ஆழமான கண்ணாடி
கருநிற கோரைப் புல்லின்
நிழலைப் பிரதிபலிக்கிறது
அங்கு காற்று விம்மியழுகிறது

கனவு காண்போம் இருவே தருணம்

வான வில்லின் வண்ணங்களை நிலவு
வாரித்தெளித்த அந்த வான் வெளியிலிருந்து
எல்லை இலா இதந்தரும் அமைதி
இறங்கி வருவதுபோல் தோன்றுகிறது

இதுவே ஆனந்தமயமான நேரம்

* * *